

ת"פ 25399/10/11 - מדינת ישראל נגד יוסף שלי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 25399-10-11 מדינת ישראל נ' שלי

בפני
בעניין: כבוד השופטת אופירה דגן-טוכמכר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יוסף שלי

הנאשם

גזר דין

1. בהכרעת דין שניתנה ביום 4.9.15 הורשע הנאשם בגין העסקת 3 עובדים זרים בלא היתר כדין באתר בניה בבני ברק. העבירה בגינה הורשע הנאשם בוצעה בחודש אוקטובר 2006.
2. בישיבה שהתקיימה בפני ביום 24.9.15 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
3. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה שיוחסה לנאשם, אשר בוצעה במסגרת עיסוקו, והצביע על פסיקה מחמירה בעבירות דומות. עוד הפנה ב"כ המאשימה לכך שכשנה עובר לביצוע העבירה דנן, באוקטובר 2005 הוטל על הנאשם קנס מנהלי בגין עבירה דומה (בין הצדדים קיימת מחלוקת האם הקנס שולם). על רקע האמור, ב"כ המאשימה סבור כי טווח הענישה הראוי הוא בין פי שנים וחצי מהקנס המינהלי לבין פי 6 מהקנס המינהלי.
4. ב"כ הנאשם טען כי יש להקל עם הנאשם בשל השיהוי בבירור אשמתו. הנאשם מפנה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה באוקטובר 2006 ועד הגשת כתב האישום באוקטובר 2011, וכן בשים לב למשך הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום ועד להרשעה, כאשר לכל אורך התקופה הנאשם לא ביצע עוד עבירות, ויש בכך ללמד כי תיקן את דרכיו.
- עוד נטען, כי מדובר בנאשם שמתפרנס בדוחק כעוסק זעיר, אב לשלושה ילדים, סובל ממחלת FMF. בנוסף נטען כי נפתחו נגדו תיקי הוצל"פ וכי הוא נתון בחובות כבדים, ואולם בעניין זה לא הומצאו מסמכים על אף ארכה שניתנה.

הכרעה

5. העבירות שעניינן העסקת עובדים זרים בלא היתר, הן ממין העבירות המסווגות כ- "עבירות כלכלית", שהדרך להילחם בהן ולהרתיע מפניהן היא באמצעות יצירת הרתעה כלכלית, קרי בהטלת קנסות כבדים, אשר תכליתם להפוך את העבירות בתחום לבלתי משתלמת.
6. ניכר, כי בעת שנקבע שיעור הקנס המינהלי, הדעת ניתנה לכך שהעסקת עובדים זרים בניגוד לדין משיאה למעסיקיהם תועלת כלכלית של ממש, כאשר את המחיר משלם הציבור. דא עקא, שבמקרים רבים, ההרתעה שיוצר הקנס המנהלי, העומד על סך 5,000 ₪ (לכל עבירה), איננה מספקת, ולא אחת הוברר כי מי שהוטל

עליו קנס מנהלי איננו נרתע מלשוב ולבצע עבירות. במקרה כזה הוסמך תובע לנקוט הליך פלילי יזום, במסגרתו נחשף הנאשם לקנס העונשי המקסימלי שנקבע לעבירה בחוק, העומד על סך 116,800 ₪.

7. בעניינו, כך עולה מכתב האישום, מלכתחילה לא סבר התובע כי יש לנקוט נגד הנאשם בהליך פלילי אלא כי ניתן להסתפק בעניינו בהליך מינהלי ולפיכך הוטל עליו קנס מנהלי בגין העבירות. כתב האישום דן הוגש בעקבות טענת הנאשם כי הוא חף מעבירה ובקשתו להשפט על מנת לברר את אשמתו ולהמנע מתשלום הקנס.

8. על רקע האמור אבהיר, כי מקום שמדובר בכתב אישום שמוגש בעקבות בקשת נאשם להשפט, מתווה המחוקק מדיניות ענישה ברורה, ולפיה הקנס שיוטל בהליך הפלילי, מקום שהנאשם יורשע, לא יפחת מהקנס המינהלי שהוטל בגין אותה עבירה אלא מנימוקים שירשמו (ראה סעיף 14 לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו - 1985). כך הרף התחתון בענישה הותווה על ידי המחוקק והוא עומד על גובה הקנס המנהלי (5,000 ₪ לכל עבירה) ובסך הכל 15,000 ₪.

9. לדידי, וכפי שפירטתי לעיל, מדובר בעבירה שביסודה עומד מניע כלכלי מובהק ולכן, על מנת שהאכיפה תהיה אפקטיבית, עליה להיות משולבת בסנקציה כספית, אשר יהיה בה כדי ליצור את ההרתעה הנדרשת, ולהפוך את העבריינות בתחום - לבלתי משתלמת.

10. אשר לרף העליון של הענישה, לטעמי, מקום שמדובר בעבירה שלגביה מלכתחילה סבר תובע כי ניתן להסתפק בקנס מנהלי, והגם שבקשתו של הנאשם גררה הקצאת משאבים ציבוריים משמעותיים לבירור אשמתו, אין מקום להחמיר עם הנאשם יתר על המידה אך מן הטעם שביקש לנצל את זכותו לבקש להשפט. לכן, לטעמי, הקנס המקסימלי צריך להיות בשיעור פי 3 מהקנס המינהלי לכל עבירה.

11. לנוכח האמור, לדידי, טווח הענישה הראוי בשים לב לכך שמדובר בכתב אישום שהוגש בעקבות בקשה של הנאשם להשפט הוא 5,000-15,000 ₪ בגין כל עבירה (ובסה"כ בין 15,000 ל 45,000 ש"ח).

מן הכלל אל הפרט

12. כאמור, בתיק זה עניין לנו בכתב אישום שהוגש בעקבות בקשה של הנאשם להשפט, לאחר שהוטל עליו קנס מינהלי.

13. הגשת כתב האישום אכן נגועה בשיהוי ניכר, אשר רובץ כולו לפתחה של המאשימה, ואולם, מאז הגשת כתב האישום, חלק מהעיכוב בשמיעת התיק נעוץ בקושי בזימון העד מטעם הנאשם ואולם חלקו רובץ לפתחו של הנאשם אשר בגין התנהלותו נדחו שני דיונים. כך או כך, אין לחדד כי בשנים שחלפו מאז ביצוע העבירה לא יוחסו לנאשם עבירות נוספות, ועובדה זו בוודאי פועלת לזכותו.

בעת מתן גזר הדין נתתי דעתי גם למצבו הכלכלי של ולמעמסה שיטיל הקנס על משפחתו, עם זאת בהעדר מסמכים ברורים בעניין, המשקל שניתן לשיקול זה מטבע הדברים היה מוגבל.

עוד נתתי דעתי לנסיבות המיוחדות בהן בוצעה העבירה, כמפורט בהכרעת הדין, כאשר העובדים נשוא כתב האישום החזיקו היתר לעבוד אצל קבלן בניה אחר.

14. על יסוד כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם קנס בסך 24,000 ₪ הקנס ישולם ב- 24 תשלומים חודשים שווים החל מיום 1/11/15 ומדי 1 בכל חודש שלאחריו.

15. הנאשם יחתום על התחייבות שלא לעבור עבירה על חוק עובדים זרים התשנ"א - 1991, וזאת למשך 3 שנים,

שאם לא כן יחוייב בקנס בסך 116,800 ש"ח. הנאשם יפנה למזכירות בית הדין על מנת לחתום על התחייבות כאמור, ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

16. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים.

17. 5129371 בהתאם להסכמת הצדדים גזר הדין ישלח אליהם באמצעות הדואר.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ו, 25 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.